

Tertius de Anima.

ratione entis. Secundo dicitur a capitulo in pri. d. iij. q̄ bonum non est obiectum voluntatis sicut visibile non est obiectum sensus sed ista potius sunt passiones obiectorum nec proprium obiectum voluntatis habet aliud nomen.

Ad secundum dicitur q̄ non omnis similitudo ē cognitio nisi sit in potentia cognoscitiva intellect⁹ etiam est quidam appetitus naturalis sed non ē potentia appetitiva condistincta alijs Sanctus Tho mas. i. pte. q. viii. ar. i. ad. iij. r. q. lxxviii. ar. i. ad. iij.

Ad tertium dicitur q̄ nobilissima intellectio que est visio dei est immediate ad deum nec est per speciem sed deus supplet vicē eius et illa visio est nobilior habitu caritatis. Sed replica est ex sancto tho. s. pte. q. cvij. vi. ad. iij. s̄ loquitur de potentia naturali. Ad quartum negatur consequentia. Alij tamen dicunt q̄ priuatio nobilissimi actus intellectus prior est pessimo actu voluntatis. Contra nullum malum pene excedit malum culpe sed priuatio visiōis dei est malum pene. Ad aliud dicitur q̄ intellectus aliquando necessitat voluntatem sed non cogit ea sed ostendit agendum per modum deprecantis nec semper qui deprecatur est subditus quia paulus deprecatur ut bene agamus.

Ad quintum dicitur q̄ intellect⁹ mouet per modum cause finalis et imperare secundum san. tho. ē actus intellectus. Ad aliud quidam dicunt q̄ intellectus non potest cogi quia omnis actus eius ē naturalis inclinatio eius s̄. s. t. dicit de ve. q. xxij. ar. v. iij. q̄ intellectus dicitur cogi p̄ respectum ad totum hominem p̄ q̄to assentit p̄mis p̄ncipijs p̄tra voluntate que dicitur inclinatio s̄. utrum possit dissentire primis p̄ncipijs videtur q̄ sic quia dissentire primo principio est operatio intellectus et obiectum intellectus est omne ens ergo potest assentire et dissentire. Sed de his satis dictum est in logica. Ad aliud dicitur q̄ illud quod ē prius simpliciter et secundum ordinem nature est perfectius sic enim actus est prior potentia et intellectus est prior voluntate sicut actuum passuum bonum enim intellectum mouet voluntatem. s. t. q. parte. q. lxxij. ar. iij. ad scđm.

Ad sextum non sequitur quia substantia animi est melior quolibet accidente et tamen deus premiat p̄ accidente quod est actus meritorius. Si dicas act⁹ meritorius meretur de condigno vitam eternam q̄ est visio dei ergo est tante bonitatis absolute negatur consequentia sicut per pecuniam quis emit de condigno equum et tamen equus cum sit vivum est melior pecunia. Ad aliud patet ex dictis.

Ad septimum concedo q̄ intellectus est liber. vt distinguatur contra subditum sed non est liberum arbitrium quia non habet ex se q̄ possit in utramq; partem contradictionis licet tamen voluntas sit liberior non est tamen nobilior. s. t. de verita. q. xxij. ar. xij. ad scđm. Nota q̄ duplex est libertas prima est finalis ordinationis qñ. s. aliquid agit gratia sui ipsius et s. scientia est libera alia est libertas oppositiois qñ. s. potest in opposita omnibus eodez modo se habentibus et sic tantū voluntas est libera. Sed utrū intellectus possit opinari conclusionē si habeat equeles rationes pro et contra videtur q̄ non nisi voluntas concurrit. Sed tunc. Dubitatur de bruto qd̄ ē in medio comestibiliū an possit se diuertere ad unū relicto altero ceteris partibus vel an moreretur fame. Si illa duo comestibilia equaliter distet ab eo videtur q̄ nisi a celo vel alia causa instigaret ad nullum cibum iret quis caret libero arbitrio quod

per hoc concluditur.

Ad octauū magis patebit ar. sequente nec itelle cit⁹ dicitur rōnalis quasi sit liber sed q̄ p̄t rōcinari et discurrere. Si dicat voluntas depēdet ab intellectu et nō ecōuerso ergo intellect⁹ ē magis liber negat p̄ha.

Ad nonū patet ex dictis. Nec oportet q̄ semper in talibus cōcurrat actus formalis voluntatis sed sufficit interpretatius. Quidam dubitant an obiectum voluntatis sit bonum vniuersale quia voluntas fertur in rem vt est ad extra sed ad extra non est vniuersale. Dicendum q̄ ratio obiecti voluntatis est vniuersalis et non res ad quem inclinatur voluntas San. Tho. de veri. q. xxij. ar. iij. i. par. q. lxxx.

Ad decimū. Quibusdā videtur q̄ voluntas ex hoc q̄ ē indifferēs nō potest determinare seipsum nō qn possit actum suum suspendere: sed q̄ velit hoc et nō illud vel q̄ actus suus sit talis hoc prouenit a iudicio intellectus. Sed contra tunc voluntas non esset domina suorum actum quia non potest velle vnum relichto altero nisi iudicetur q̄ vnum sit magis volēdum q̄ aliud et sic non esset verum dictum communē sic volo sic iubeo sit pro ratione voluntas. Item aliquis potest facere contra conscientiam ergo sua voluntas non determinatur per intellectum. Item simplex apprehensio sufficit ad volendum vel nolendum vt postea dicetur. Potest dici q̄ plenum dictamen determinat voluntatem. Sed tunc queritur de primo actu voluntatis malo a quo determinat voluntas ad ipsum videtur q̄ a se ipsa: quia si determinatur per aliquod iudicium querit de illo an sit bonum vel malum vnde circa hec queritur an primus actus liber sit electio vt dictum est videtur q̄ non quia consensus precedit electionem et consensum p̄cedit concilium et conciliū precedit intentio et intentionē precedit volitio finis videtur sūt q̄ ista tria ultima sint actus liberi arbitrij q̄ sunt actus virtutis et sic presupponunt actum prudētie et sine dubio consensus videtur esse actus liberi arbitrij ideo de ipso alijs dimissis dicitur q̄ est actus liberi arbitrij sed plenus actus liberi arbitrij est electio. Tunc dicitur ad argumentum q̄ aliquando voluntas per libertatem arbitrij determinat se vel dicatur sicut supra de intellectu incipiente aliquid cognoscere de novo quare magis vtitur una specie q̄ alia. Et argumenta procedunt de agente naturali vide San. Tho. de verita. q. xxij. arti. viij. ad primum voluntas determinat sibi velle vide ibi in articulo triplicem indeterminationem prima parte. q. cv. arti. i. in secundo argumen. et nota q̄ obiectum determinat voluntatem quo ad speciem actus. Sanct⁹ Thomas de verita. q. vij. ar. vij. vij. Concedo tamen q̄ aliquando determinatur per consilium rationis Sanctus Thomas de malo. q. iij. arti. iij. quintum. Et nota q̄ oportet materiam determinari ad hanc formam per aliud quia ipsa est indeterminata per defectum actualitatis voluntas autem non sed per illimitationem sue actualitatis.

Ad undecimum patet in logica quomodo talia debent ponit in esse:

Ad duodecumū facilis ē responsio dicendo q̄ voluntas se sola non mouet se quia tunc eiusdem ad se ipsum esset relatio realis quod est contra conditiones relationis realis. Sed dices idem inconveniens sequit⁹ dicendo q̄ voluntas similē cū noticia mouet se quia ex illo sequitur voluntatem mouere se tanq; causam partialem dices q̄ causa efficiens partialis non est totale fundamentum relationis et ideo non